

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/28/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112230294
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5112230294.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnom spore žalobkyne: A. B. C., D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX/XXX, XXX XX G. - C. H., štátna občianka SR, proti žalovanému: B. C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. G. XX, XXX XX G., štátny občan SR, právne zastúpený: JUDr. Marta Wertlenová, advokátka so sídlom Predmestská 8537/2 B, 010 01 Žilina, IČO: 35 657 073, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoде manželstva, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 2C/204/2012-1096 zo dňa 20. októbra 2023 v spojení s doplnčacím uznesením č.k. 2C/204/2012-1113 zo dňa 3. novembra 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **m e n í t a k**, že:

I. Súd vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného zaniknuté rozsudkom Okresného súdu Žilina o rozvoде manželstva č. k. 2C/94/2011-41 zo dňa 14.05.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.06.2012, nasledovne:

Do podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného každému v podiele 1-ce k celku **p r i k a z u j e** nehnuteľnosti:

- rodinný dom súp. č. XXX postavený na pozemku parcela KNC č. 1910/2 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 101 m² evidovaný na LV č. XXXX pre obec G., okres G., katastrálne územie C. H.,
- pozemok parcela KNC č. 1910/2 – zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 101 m², evidovaný na LV č. XXXX pre obec G., okres G., katastrálne územie C. H.,
- pozemok parcela KNC č. 1910/1 – orná pôda vo výmere 2275 m² evidovaný na LV č. XXXX pre obec G., okres G., katastrálne územie C. H..

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni na vyporiadanie hodnoty podielu na bezpodielovom spoluvlastníctve peňažnú náhradu v sume 19.805,08 eur, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni z titulu refundačného nároku vzniknutého po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov peňažnú náhradu v sume 23.051,20 eur, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Slovenská republika **m á** voči žalobkyni nárok na náhradu trov štátu v rozsahu 50 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V. Slovenská republika **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov štátu v rozsahu 50 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

VI. Žiadna zo strán sporu **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo sporových strán, zaniknuté rozsudkom Okresného súdu Žilina o rozvode manželstva č.k. 2C/94/2011-41 zo dňa 14.05.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.06.2012 tak, že do podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného, každému v podiele 1-ice k celku prikázal nehnuteľnosti, a to rodinný dom, súpisné číslo XXX, postavený na pozemku parcele KN - C č. 1910/2 - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 101 m², evidovaný na LV č. XXXX, pre obec G., okres G., katastrálne územie C. H., pozemok parcela KN - C č. 1910/2 - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 101 m², evidovaný na LV č. XXXX, pre obec G., okres G., katastrálne územie C. H. a pozemok parcela KN - C č. 1910/1 - orná pôda vo výmere 2275 m², evidovaný na LV č. XXXX, pre obec G., okres G., katastrálne územie C. H.. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni na vyporiadanie hodnoty podielu peňažnú náhradu v sume 18.022,17 eur, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni z titulu refundačného nároku vzniknutého po zániku BSM peňažnú náhradu v sume 20.581,06 eur, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania a rovnako dopĺňacím uznesením vyslovil, že Slovenská republika má voči žalobkyni a voči žalovanému nárok na náhradu trov štátu v rozsahu 50 % voči každému zo strán.

Mal za preukázané, že žaloba na vyporiadanie BSM bola podaná v trojročnej lehote, keď k zániku BSM došlo rozvodom manželstva, a to rozsudkom č.k. 2C/94/2011-41 zo dňa 14.05.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.06.2012. Strany zhodne žiadali, aby predmetom vyporiadania boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, katastrálne územie C. H., keď v tejto časti vznikol spor o hodnotu predmetných nehnuteľností. Vo vzťahu k hnutelným veciam navrhli, aby si ich nechala každá strana podľa toho ako ich užíva, a teda aby uvedené hnutelné, pôvodne v konaní veci označené na vyporiadanie, neboli predmetom vyporiadania. Za nesporné bolo, že do BSM pokiaľ sa týka aktív, patrí rodinný dom súp. č. XXX spolu s pozemkami KN C č. 1910/2 a KNC č. 1910/1, nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, pre katastrálne územie C. H.. Rovnako medzi stranami nebolo sporné, že do BSM patria úspory na účte žalobkyne č. XXXXXXXXXXX/XXX, ktorých hodnota bola ku dňu zániku BSM bola 148,24 eur, úspory na účte žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX, keď žalovaný len nesúhlasil s výškou úspor na predmetnom účte, ktorá by mala byť započítaná do masy BSM. Rovnako strany nerozporovali, že do BSM patrí zostatok na účte žalovaného v J. K. L. I. k zmluve č. 1004788651 vo výške 1.972,- eur a tiež úspory na účte žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 2.215,02 eur, ktoré skutočnosti žalovaný nerozporoval.

Za nesporné v priebehu trvania súdneho sporu vo vzťahu k pasívam, považoval pôvodne označovaný zostatok na hypotekárnom úvere č. 423689487, ku dňu vyhlásenia v zostatkovej hodnote v rozsahu preplatku 103,43 eur a uskutočnenie platieb na predmetnom hypotekárnom úvere po zániku BSM tak, ako vyplývajú z Potvrdenia banky predloženého dňa 19.10.2023 zo strany žalobkyne a ktoré žalovaný nenamietal a nerozporoval. V čase vyhlásenia rozsudku bol hypotekárny úver nesporne splatený.

Sporné medzi stranami bolo, či do BSM je možné zahrnúť tiež hodnotu advokátskej kancelárie žalobkyne a s prihliadnutím na jednoznačný názor odvolacieho súdu konštatoval, že hodnota advokátskej kancelárie žalobkyne patrí do masy BSM. Rovnako medzi stranami bola sporná hodnota nehnuteľnosti, keď do Znaleckého posudku č. 20/2015, znalec zahrnul aj plot, ktorý mal byť podľa žalobkyne vyhotovený po zániku BSM. Žalovaný nenamietal vykonanie plotu po zániku BSM. Ďalej bolo sporné, v akej výške je potrebné zarátať do masy BSM úspory na účte žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX a takisto bola sporná hodnota advokátskej kancelárie žalobkyne, ktorá bola určená Znaleckým posudkom č. 120/2022. Do podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalobcu prikázal nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX (poznámka odvolacieho súdu, súd prvej inštancie v bode 30. nesprávne udáva LV č. XXX), a to každému v podiele 1-ice k celku. Má za to, že vzhľadom na výnimočné okolnosti, kedy nie je vhodné určitú vec v BSM prikázať len jednému z manželov, ale je potrebné vec prikázať do podielového spoluvlastníctva, čím sa ich vlastníctvo pretransformuje na podielové spoluvlastníctvo. Poukázal na judikát R 76/1970. Žalobkyňa v žalobe v roku 2012 žiadala prikázať nehnuteľnosti do jej výlučného vlastníctva, s čím pôvodne žalovaný súhlasil, avšak v priebehu konania uvedené namietal, keď mal za to, že žalobkyňa je preukázateľne nesolventná. Žalobkyňa svoju žalobcom namietanú nesolventnosť v konaní nenamietala, ani nepreukazovala svoju solventnosť a v konečnom dôsledku aj z podanej žaloby vyplýva, že žiadala o uloženie lehoty na vyplatenie žalovaného titulom vyrovnania do 365 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Nesolventnosť žalobkyne vyplýva aj z jej platobnej neschopnosti platiť hypotekárny úver k spornej nehnuteľnosti, následkom čoho bolo oznámenie veriteľa o začatí výkonu záložného práva

vo vzťahu k pohľadávke vyplývajúcej zo Zmluvy o splátkovom úvere. V prípade prikázania sporných nehnuteľností do vlastníctva žalobkyne by mohla nastať situácia smerujúca k ťažkej vymožitelnosti nárokov titulom vyrovnania majetkových podielov zo strany žalovaného. Žalovaný napriek pôvodnému súhlasu neskôr žiadal o prikázanie nehnuteľnosti do jeho vlastníctva, keď mal za to, že žalobkyňa by nebola schopná ho v primeranej lehote vyplatiť. Podľa zásady vlastnej pre konanie o BSM, ako aj podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR, má pri rozhodovaní o vyporiadaní BSM súd primárne medzi účastníkov deliť nimi nadobudnuté veci a majetkové hodnoty tak, aby tzv. výplatová povinnosť bola čo najmenšia (uznesenie NSSR, sp. zn. 6 Cdo 2/2016). Žalobkyňa po zániku BSM plnila záväzok strán vyplývajúci zo Zmluvy o splátkovom úvere, až do jeho úplného splatenia. Pokiaľ by potom prikázal žalovanému spornú nehnuteľnosť do jeho výlučného vlastníctva, jeho povinnosťou by bolo žalovanej uhradiť sumu na vyrovnanie podielov vo vzťahu k spornej nehnuteľnosti, navýšenú o sumu, ktorú žalobkyňa uhradila zo svojho po zániku BSM, v časti jej platenia hypotekárneho úveru. Takto uskutočnené vyporiadanie by rozhodne nesmerovalo k vydaniu takého rozhodnutia, v zmysle ktorého by bola výplatová povinnosť čo najmenšia. Na pojednávaní 28.09.2023 v rámci predbežného právneho posúdenia uviedol, že vzhľadom na vtedy existujúci stav, kedy bolo zo strany veriteľa banky oznámené uskutočnenie dražby k spornej nehnuteľnosti, že v rámci vyporiadania môže dôjsť aj k prikázaniu spoločných nehnuteľností do podielového spoluvlastníctva, s čím žalovaný súhlasil a žiadal súd, aby takýmto spôsobom rozhodol. Nemohol zvoliť postup prikázanimi nehnuteľností do výlučného vlastníctva jednej zo strán s ohľadom na ustálenú judikatúru, podľa ktorej pri zisťovaní ceny veci, ktoré tvoria predmet BSM platí zásada, podľa ktorej treba vychádzať z ceny, ktoré majú veci v čase vyporiadania BSM, pri zisťovaní ceny nehnuteľnosti, ktorá tvorí predmet BSM, treba vychádzať z jej všeobecnej ceny určenej v závislosti od situácie na trhu s nehnuteľnosťami v danom mieste a čase, ku ktorému sa BSM vyporiadava, keď však strany v konaní nenavrhlí znalecké dokazovanie za účelom zistenia hodnoty nehnuteľnosti v čase vyporiadania BSM. Vo veci už bolo raz nariadené znalecké dokazovanie, znalecký posudok bol vypracovaný dňa 02.11.2015. Žalovaný síce pôvodne navrhol doplnenie znaleckého posudku, avšak nesplnil povinnosť uloženú súdom a nezložil zálohu na trovy tohto znaleckého dokazovania a zároveň oznámil, že ani nebude navrhovať znalecké dokazovanie vzhľadom na konanie dražby veriteľa. Zároveň oznámil, že by bolo možné použiť znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný pre účely dražby veriteľa, avšak takýto dôkaz žalovaný nedoručil a neoznámil súdu, že by takýmto dôkazom K. K., I. disponovala. Súčasný procesný predpis neumožňuje v sporových veciach vykonávať dôkazy bez návrhu strán, okrem sporov s ochranou slabšej strany. Preto bolo odôvodnené vo vzťahu k vyporiadavým nehnuteľnostiam rozhodnúť tak, že prikáže sporné nehnuteľnosti do podielového spoluvlastníctva oboch strán sporu. Mal za to, že predĺžovanie konania začatého v roku 2012 by bolo v rozpore s čl. 17 CSP. Prikázanie nehnuteľností do podielového spoluvlastníctva bude musieť byť vyporiadané v rámci ďalšieho konania nasledujúceho po konaní o vyporiadanie BSM, avšak proti tejto argumentácii stojí záver, že pri vyporiadaní BSM totiž, na rozdiel od zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, nemá súd pri rozhodovaní alternatívu, ktorou je nariadenie predaja veci a rozdelenie výťažku medzi spoluvlastníkov.

Vo vzťahu k výroku II., a to povinnosť žalovaného zaplatiť žalobkyňi peňažnú náhradu v sume 18.022,17 eur dospel s poukazom na zostatky na účtoch žalobkyne a žalovaného, keď nesporným bolo, že žalobkyňa ku dňu zániku BSM mala na účte č. XXXXXXXXXXX/XXX sumu 148,24 eur. Žalovaný ku dňu zániku BSM mal zostatok v J. K. L. I. k zmluve č. 1004788651 vo výške 1.972 eur, úspory na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 2.215,02 eur. Pokiaľ ide o hodnotu advokátskej kancelárie žalobkyne, znaleckým posudkom č. 120/2022 bola táto hodnota stanovená na sumu 24.132,74 eur, avšak žalobkyňa namietala znalcom stanovenú hodnotu, keď súdu predložila dôkazy o splátkach uskutočnených vo vzťahu k splateniu dopravných prostriedkov, ktoré splátky uskutočnené po zániku BSM neboli zahrnuté do záväzkov advokátskej kancelárie. Na základe predložených námietok žalobkyne bolo požiadané o doplnenie znaleckého posudku po zohľadnení záväzkov žalobkyne bola hodnota advokátskej kancelárie stanovená na sumu 2.402,26 eur, v ktorej hodnote bola aj zarátaná do masy BSM. Pokiaľ žalovaný namietal ohodnotenie advokátskej kancelárie, keď podľa jeho názoru hodnota obchodných prípadov žalobkyne a vykonávanie praxe po dobu 15 rokov nebola zahrnutá do hodnoty, pričom sám odhadol hodnotu na sumu 10.000,- eur, avšak na podporu svojich tvrdení nepredložil žiaden dôkaz. K námietke žalovaného, že žalobkyňa nepreukázala dôkazy o uzatvorení zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/12/00013 poukázal na to, že žalobkyňa predložila Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 12/00013/ZPVP, z ktorej je zrejmé, že veriteľ M. N., I. a dlžníčka (žalobkyňa) uzatvorili dňa 05.01.2022 Zmluvu o spotrebnom úvere č. UZF/12/00013, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi spotrebný úver na financovanie predmetu - nové osobné vozidlo AUDI A4, pričom zo zmluvy vyplýva, že dlžník sa zaviazal uhradiť veriteľovi úver vo výške 20.676,52 eur s príslušenstvom. Preto námietky žalovaného o nepreukázaní spotrebného úveru k motorovému vozidlu vyhodnotil ako

nedôvodné a prihladol na doplnok znaleckého posudku, z ktorého vyplývala hodnota advokátskej kancelárie žalobkyne vo výške 2.402,26 eur. Zostatkovú hodnotu na účte žalovaného č. XXXXXXXXXXXX/XXXX započítal do hodnoty BSM v hodnote 30.841,98 eur, keď podľa výpisu z účtu ku dňu zániku BSM 08.06.2012 predstavoval zostatok na predmetnom účte sumu 3.341,98 eur, avšak z výpisu tohto účtu vyplýva, že žalovaný za trvania manželstva, dňa 19.12.2011 uskutočnil neobvyklú úhradu vo výške 27.500,- eur, pričom podľa tvrdenia žalovaného sa malo jednať o vrátenie pôžičky, ktorú jemu a žalobkyni mala poskytnúť matka žalovaného. Žalobkyňa namietala predmetnú pôžičku a žalovaný nepredložil relevantné dôkazy na podporu svojich tvrdení o poskytnutí pôžičky zo strany matky v hodnote 30.000,- eur. Aj zo zápisnice z 18.01.2016, v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/275/2012 vyplýva, že matka žalovaného darovala synovi 30.000,- Sk, ktoré skutočnosti potvrdila samotná matka žalovaného. Preto neprihladol na výber z účtu žalovaného uskutočnený 19.12.2011, a túto sumu započítal do hodnoty zostatku ku dňu zániku BSM. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že k spornej nehnuteľnosti žalobkyňa vyhotovila plot, ktorý bol ohodnotený znaleckým posudkom na sumu 7.131,66 eur, a to po zániku BSM. Teda žalobkyňa po zániku BSM vynaložila k spornej nehnuteľnosti náklady v hodnote 7.131,66 eur, a preto bolo potrebné, aby polovicu hodnoty plotu uhradil žalovaný žalobkyni, keď sa stal podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, vrátane plotu financovaného po zániku BSM žalobkyňou. Preto za aktíva ku dňu zániku BSM na strane žalobkyne bol zostatok na účte v hodnote 148,24 eur (účet č. XXXXXXXXXXXX/XXX), hodnota advokátskej kancelárie v sume 2.402,26 eur, spolu 2.550,05 eur a z toho polovica pripadajúca na žalovaného predstavuje sumu 1.275,25 eur. Aktíva ku dňu zániku BSM na strane žalovaného boli úspory na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 30.841,98 eur, zostatok v J. K. L. I. k zmluve č. 1004788651 vo výške 1.972 eur, úspory na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 2.215,02 eur a povinnosť zaplatiť polovicu hodnoty nákladov na plot vo výške 3.565,83 eur, teda spolu 38.594,83 eur a z toho 1-ica predstavuje 19.297,42 eur a rozdiel v sume 18.022,17 eur zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni.

Vo vzťahu k výroku III., povinnosť žalovaného zaplatiť žalobkyni z titulu refundačného nároku vzniknutého po zániku BSM peňažnú náhradu 20.581,06 eur vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa preukázala, že záväzok zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 423689487 po zániku BSM uhradila v sume 43.300,- eur a žalovaný uhradil po zániku BSM sumu 2.138,30 eur. Keďže predmetný hypotekárny úver bol na nehnuteľnosti, ktoré sa stali podielovými, ku ktorým sa sporové strany stali podielovými spoluvlastníkmi, každý v podiele jedna polovica, každá zo strán je povinná zaplatiť druhej strane polovicu jej zaplatenej časti. Zostatok na hypotekárnom úvere predstavuje sumu preplatku 103,43 eur a podľa Informácie pre klienta Výpisu z Úveru, preplatok bude preúčtovaný v prípade, že bol úver splácaný odpisom z účtu v banke, čo však v konaní preukázané nebolo. V ostatných prípadoch je potrebné o vyplatenie požiadať u veriteľa. Vzhľadom na tieto skutočnosti vo vyporiadaní nezohľadnil preplatok na hypotekárnom úvere vo výške 103,40 eur, keď strany môžu o jeho vydanie požiadať každý v rozsahu 1-ice. Neboli preukázané splnené podmienky na preúčtovanie predmetného preplatku na účet žalovaného v zmysle Informácie pre klienta uvedeného vo Výpise z Úveru.

Vo vzťahu k výroku II. a III. určil paričnú lehotu na zaplatenie súm vyporiadania 30 dní, a to s ohľadom na výšku primeranej náhrady a refundačného nároku.

K návrhu žalobkyne na vyporiadanie podielov strán s použitím § 150 Občianskeho zákonníka v časti, ktorá hovorí o možnej disparite podielov manželov na vyporiadaní BSM uviedol, že v konaní neboli produkované dôkazy, na základe ktorých by bolo možné konštatovať rozdielnosť podielov bývalých manželov pri vyporiadaní spoločných vecí, a preto vychádzal z rovnosti podielov strán v konaní. Vo vzťahu k poskytnutému hypotekárnemu úveru k nehnuteľnosti vychádzal z predloženého dôkazného prostriedku, ktorý nebol rozporovaný žalobkyňou a z neho vyplýva, že ku dňu vyhláseniu rozhodnutia bol hypotekárny úver v celom rozsahu splatený a nebol dôvod na jeho vyporiadanie, ktoré vyporiadanie by súd uskutočnil v širšom zmysle vyporiadania BSM. V konaní bolo potrebné zohľadniť platby uskutočnené po zániku BSM, a to na základe stranami v konaní uskutočneného refundačného nároku. Odkazovanie strán na ďalšie konanie považoval v tomto smere za zbytočné navyšovanie konaní pred súdom, keď v konaní o vyporiadanie BSM mohol vyriešiť aj vzájomné záväzky medzi bývalými manželmi. Preto nesúhlasí s tvrdením žalovaného v tom zmysle, že vzhľadom na zánik hypotekárneho úveru nie je oprávnený vykonať vyporiadanie v širšom zmysle, keď takéto vyporiadanie uskutočnil na základe návrhu strán, čo je predpokladom vyporiadania refundačného nároku v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Podľa ustálenej judikatúry platí, že súd môže vyporiadavať iba majetok, ktorý existoval v čase vyporiadania, zaniknutý záväzok však nie je možné stotožňovať s neexistenciou majetku v čase vyporiadania. Zároveň však predmetom vyporiadania nebol vzniknutý záväzok (z hypotekárneho úveru), ale refundačný nárok tak, ako je to uvedené vyššie.

O náhrade trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP, keď každá zo strán bola úspešná v rovnakom rozsudku, úspech každej zo strán bol v rozsudku 50 %. K spornej nehnuteľnosti obe strany žiadali o prikázanie nehnuteľnosti do ich vlastníctva, keď súd potom prikázal nehnuteľnosti každému z nich, v podiele 1-ce a aj z uvedeného je možné jednoznačne konštatovať 50%-ný úspech a neúspech. Rovnako je nutné nahliadať aj na ostatné nároky, ktoré v konaní vyporiadaval. Pokiaľ právna zástupkyňa žalovaného žiadala pri nároku na náhradu trov konania prihliadať aj na otázku zavinenia, keď v konaní bol vydaný nález Ústavného súdu SR, ktorý konštatoval prieťahy v konaní a žalovanému priznal finančné zadosťučinenie uviedol, že v konaní nenastala situácia, na ktorú by bolo možné aplikovať § 256 CSP, keďže nedošlo k zastaveniu konania a ani strany neuviedli iné konkrétne trovy, ktoré by nevznikli bez činnosti druhej strany, preto nebolo možné v konaní postupovať podľa predmetného ustanovenia. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, súd rozhoduje o trovách konania podľa zásady úspechu vo veci. K prieťahom vzniknutým v konaní a konštatovaným Ústavným súdom SR bolo žalovanému priznané finančné zadosťučinenie, ktoré je povinný zaplatiť súd, keď ťarcha za spôsobené prieťahy bola na strane súdu, nie na strane žalobkyne. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniť, tzn. separátnymi trovami (zbytočné trovy). Žalovaný v konaní nepreukázal vznik takýchto konkrétnych separátnych trov.

V konaní vznikli trovy štátu, keď z rozpočtových prostriedkov boli hradené náklady na znalecké dokazovanie. Nakoľko boli v konaní obe strany úspešné, a to každá v rozsahu 50%, štátu tak vznikol nárok na náhradu trov konania voči oboj stranám, u každého v rozsahu 50%.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku a dopĺňaciemu uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa. Z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) CSP. Nestotožňuje sa a nesúhlasí s prikázaním nehnuteľností vedených na LV č. XXXX do spoluvlastníctva v jeden polovici so žalovaným. Nesúhlasí a nestotožňuje sa s výškou povinnosti výplaty, ako aj s výškou refundácie žalovaného voči žalobkyňi a takisto nesúhlasí s rozhodnutím súdu o trovách konania a trovách štátu. Pokiaľ ide o cenu nehnuteľnosti, poukázala na Znalecký posudok č. 20/2015, ktorým bola stanovená cena nehnuteľnosti 248.000,- eur. Od začiatku namietala cenu pozemkov stanovenú týmto znaleckým posudkom, keď znalec ocenil pozemok ako stavebnú parcelu, a to trhovou hodnotou. Predložila Znalecký posudok č. 15/2016 znalca B. O. P. C., ktorý ocenil pozemky vzdialené o necelých 300m od posudzovaného pozemku na sumu 8,- až 21,- eur za m², ktoré pozemky oceňoval na účely konania Okresného súdu Žilina a označila spisové značky. Preto vznikajú pochybnosti o správnosti ocenenia pozemku KNC č. 1910/1, nakoľko ten istý znalec navyše o rok neskôr ocenil tieto pozemky oveľa nižšou sumou. Pokiaľ ide o odpočítanie istiny 7.131,66 eur, spočívajúca v hodnote oplotenia, túto je potrebné odpočítať len na strane žalobkyne, nakoľko ako bolo preukázané, oplotenie bolo vykonané až po právoplatnosti rozvodu manželstva a žalovaný neuzniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení o opaku. Nesúhlasí s prikázaním veci do podielového spoluvlastníctva a aj R 76/1970 vysvetľuje rozdelenie zaniknutého BSM manželov na podiely ako výnimočné riešenie, a to s poukazom na § 150 Občianskeho zákonníka, ktoré primárne v tretej vete prikazuje prihliadať na potreby maloletých detí, na to ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Sporové strany sa rozviedli v čase nadobudnutia plnoletosti spoločnej dcéry, teda podmienka starostlivosti o maloleté deti je bezpredmetná. Žalovaný naopak neprispieval na spoločnú domácnosť, bol opakovane agresívny, čo bolo aj dôvodom prvého návrhu na rozvod žalobkyňou v roku 1996. Výška úspor na účtoch žalovaného svedčí o tom, že žalobca bol chodom domácnosti a starostlivosti o nehnuteľnosti po osobnej a finančnej stránke zaťažený v minimálnej miere. Pozemky zapísané na LV č. XXXX vedľa domu a pod domom zakúpili od E. K., dlhoročného klienta žalobkyne, ktorého žalovaný vôbec nepoznal. Pozemky boli zakúpené na úver v Prvej stavebnej sporiteľni a žalobkyňa splatila jednorázovo celý tento úver z prostriedkov svojej kancelárie. Následne zobrali ďalší hypotekárny úver, ktorý pokryl náklady na hrubú stavbu, kedy do rozvodu manželstva platil úver žalovaný a žalobkyňa platila všetky náklady domácnosti, vrátane energií. Hrubá stavba bola vykonaná zmluvou o dielo so spoločnosťou Skybau, s.r.o., čo boli opäť dlhodobí klienti žalobkyne a úver bola nútená splatiť v plnej výške, nakoľko banka vyhlásila okamžitú splatnosť úveru a hrozila dražba nehnuteľností. Žalovaný sa odmietol podieľať akoukoľvek sumou na splatení tohto úveru napriek tomu, že mu doručila vyhlásenie dražby a ustanovenie licitátora a žiadosť o zaplatenie časti dlhu. Žalovaný neplatil dane z nehnuteľností počas manželstva, ani po rozvode manželstva. Nezaujímal sa o údržbu domu, a to ani pred rozvodom a už vôbec nie po rozvode manželstva. Žalovaný klamal súdu, že potreboval na dokončenie rodinného domu pôžičku od matky vo výške 30.000,- Sk (potom tvrdil 30.000,- eur), pričom matka žalovaného nikdy takúto sumu ani

nedarovala, ani nepožičala. V marci 2008 predali 4-izbový byt na sídlisku K. za 2.500.000,- Sk a na základe dohody s kupujúcimi obdržali jednu splátku kúpnej ceny 1.250.000,- Sk ešte pred nasťahovaním do domu a následne obdržali druhú splátku po vysťahovaní sa z bytu. Dokončenie rodinného domu teda bolo financované po častiach z predaja bytu a peniaze vyplácala žalobkyňa vo svojej kancelárii oproti podpisu jednotlivým stavebníkom. Žalovaný preukazoval, ako bol účelovo podať oznámenie na políciu v roku 2012, čo malo byť dôvodom jeho odsťahovania sa, avšak bola to žalobkyňa, ktorá na žalovaného privolala políciu, pre jeho agresivitu. Dôvodom odsťahovania sa z domu žalovaným bolo jeho agresívne správanie a jeho nemanželská známosť. Strany sporu sa 11 rokov vôbec nerozprávajú. Žalovaný aj na pojednávaniach pred súdom neustále na žalobkyňu útočí. Žalobkyňa sa podstatnou mierou zaslúžila o nadobudnutie a udržanie nehnuteľnosti a je dostatočne zabezpečená a schopná žalovaného vyplatiť, nakoľko je vlastníčkou chalupy s pozemkami v Q. O. na LV č. XXX, ako aj rodinného domu v centre O., na LV č. XXXX, ktoré sú spôsobilé na zaťaženie záložným právom, o ktorej skutočnosti žalovaný vedel. Lehota na vyplatenie 365 dní je ovplyvnená komunikáciou s bankami, kedy vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru bankou ovplyvní dobu vybavenia peňažných prostriedkov presne na rok. Žalovaný nevlastní žiadne nehnuteľnosti a rodičovského domu s pozemkami v Žiline sa v dedičskom konaní po otcovi B. A. C. vzdal a následne zaťažil úverom v roku 2018. Žalovaný opakovane menil názor na vyporiadanie BSM, keď najskôr súhlasil s príkazaním nehnuteľností žalobkyňi, potom žiadal nehnuteľností prikázať do jeho vlastníctva a následne súhlasil s podielovým spoluvlastníctvom. Súd rozdelením nehnuteľností na podiel 1 medzi strany sporu porušil zásadu spravodlivého procesu a usporiadania veci, nakoľko mal za preukázané, že strany sporu sa nevedia dohodnúť na vyporiadani žiadneho majetku. Nesúhlasí s výpočtom, že úspory žalovaného predstavuje istina na účte 30.000,- eur a žiada započítať skutočne nachádzajúcu sa istinu 33.216,92 eur dňa 16.12.2011 a istinu 2.215,02 eur zo sporenia v osobnom účte a na účte J. K. L., I. sumu 1.972,- eur. Žalovaný zatiaľ a súd do BSM nezahrnul istinu 16.000,- eur z výpisu podielovej karty v I. O. K. K., I., hoci túto sumu žalovaný vložil 15.11.2011 na účet č. XXXXXXXXX/XXXX a žalobkyňa na súde listinný dôkaz predložila. Teda aktíva žalovaného predstavujú 53.403,02 eur. Pokiaľ ide o istinu 148,24 eur na účte žalobkyne, súhlasí so započítaním, a pokiaľ ide o hodnotu kancelária 2.402,26 eur, žalobkyňa nezdieľa názor žalovaného, že by tento akokoľvek prispel na činnosť alebo majetok advokátskej kancelárie, a preto ju žiada vylúčiť z masy BSM. Za situácie zahrnutia advokátskej kancelárie do BSM odvolacím súdom by aktíva na strane žalobkyne predstavovali 2.550,50 eur. Rovnako nesúhlasí s tým, že nielenže súd prvej inštancie nevykonal dopyt na K. K. I. na ďalšie účty, a to napriek tomu, že v konaní bol preukázaný eurový peňažný fond žalovaného, avšak žalobkyňa nemohla preukázať výšku peňažných prostriedkov na tam žalovaným vložených, nakoľko k účtu nemala nikdy prístup. Stotožňuje sa so záverom súdu, že pokiaľ ide o splátky hypotekárneho úveru, započítava sa na prospech žalovaného istina 2.138,25 eur. Poukazuje na predložené potvrdenie K. K., z ktorého vyplýva výška celkovo zaplatených splátok úveru od 08.06.2012 do 11.10.2023 v sume 50.482,79 eur, kde jednoznačne je zrejmé, že po odpočítaní sumy 2.138,25 eur zostala suma 48.344,49 eur, ktoré uhradila žalobkyňa. Keby nebola žalobkyňa úver splatila a dražbe nezabránila, nehnuteľnosti by boli vydražené licitátorom. Preto je žalovaný povinný uhradiť titulom refundácie splátok úveru žalobkyňi sumu vo výške 23.103,12 eur. Hypotekárny úver bol vedený na žalovaného, a teda ak vykonávala splátky, tak vo výpise hypotekárneho úveru sa tieto splátky najskôr tvárili ako splátky žalovaného a až následne tam bolo uvedené jej meno. Navyše komunikácia so K. K. bola problematická, čo preukazovala mailovou komunikáciou, a preto žiadala aj odročit' pojednávanie 26.09.2023, nakoľko pracovníčky banky napriek prísľubu nedodržovali 7 až 14 dňové lehoty a zasielali mailom iba čiastočné odpovede alebo žiadali s oneskorením osobnú prítomnosť žalobkyne a za poplatok 20,- eur každé potvrdenie. Posledné potvrdenie o úplnom splatení hypotekárneho úveru vydala až 10.11.2023, teda po vyhlásení rozsudku. Súd nerešpektoval hmotnoprávnu normu, keď nevyhodnotil kto a ako sa z manželov zaslúžil a staral o majetok patriaci do BSM. Nesprávne vyčíslil výšku peňažných prostriedkov patriacich do BSM, ale tiež aj výšku refundačného nároku žalobkyne titulom zaplatených splátok hypotekárneho úveru voči žalovanému. Znemožnil žalobkyňi riadne konať pred súdom, keď predčasným vyhlásením skončenia dokazovania neumožnil žalobkyňi doložiť doklady zo K. K.. Vyššie uvedené pochybenia robia rozsudok nielen nepreskúmateľným procesne, ako aj hmotnoprávne, ale aj nezákonným a matematicky nesprávnym. Bez svojho zavinenia nemohla predložiť doklady z banky. Nezavinila skutočnosť zmeny zákonného sudcu a ani dlhšie trvajúce znalecké dokazovanie tak na nehnuteľnosti, ako aj na hodnotu kancelárie. Nezavinila neochotu spolupráce žalovaného na zložení preddavku na znalecké dokazovanie. Poukazuje na žalovaného zavinenie dĺžky konania, ako aj samotný prevažujúci úspech vo veci žalobkyne, keď nepreukázal požadovanú hodnotu advokátskej kancelárie, odmietal oznámiť súdu výšku finančných prostriedkov na svojich účtoch a úsporách a odmietal platiť preddavku na znalecké dokazovanie, ktoré sám navrhol. Preto žiada prisúdiť trovy konania a vylúčne

žalovaného zaviazat' platením trov štátu. Žiada, aby jej boli nehnuteľnosti prikázané do výlučného vlastníctva z dôvodu, že sa zaslúžila o nadobudnutie pozemkov, splácala úver z peňažných prostriedkov, ktoré získala zo svojho podnikania, zabezpečovala opravy a údržbu nehnuteľnosti, po právoplatnosti rozvodu v prevažnej miere uhradila úver zo sumy 48.344,49 eur, žalovaný sa nechoval ako riadny a starostlivý hospodár, keď nebol ochotný po zosplatnení úveru akýmkoľvek spôsobom prispieť na úhradu pohľadávky, žalobkyňa zodpovedne získala finančné prostriedky vo výške 18.800,- eur od svojej rodiny, aby za každú cenu zabránila dražbe nehnuteľnosti a je ochotná a schopná vyplatiť žalovaného, a teda uhradiť mu hodnotu jeho spoluvlastníckeho podielu po odpočítaní jeho záväzkov voči žalobkyni. Preto navrhuje prikázať nehnuteľnosti do jej výlučného vlastníctva, zaviazat' ju uhradiť žalovanému na vyrovnanie podielu sumu 60.630,08 eur do 365 dní od právoplatnosti rozsudku a žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v plnej výške a Slovenská republika má voči žalovanému nárok na náhradu trov štátu v rozsahu 100%, alternatívne navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že s odvolaním nesúhlasí a trvá na všetkých svojich doterajších písomných vyjadreniach. Má za to, že odvolanie je nedôvodné a žalobkyňa neuviedla žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie vyčerpávajúco nevysporiadal. Bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, riadne zistený skutkový stav a vyvodený z neho správny právny záver. Žiada napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov celého konania, vrátane tohto odvolacieho konania. Nie sú splnené zákonné podmienky na zmenu prvoinštančného rozhodnutia ani na jeho zrušenie. Ohradzuje sa voči nepodloženým a nepravdivým tvrdeniam žalobkyne, že to bola výlučne ona, ktorá sa pričínila na nadobudnutie a udržiavanie nehnuteľností patriacich do BSM, ako aj voči tvrdeniu, že ona z prostriedkov nadobudnutých z výkonu advokácie financovala celý chod domácnosti. V prvom rade žalobkyňa svojím alkoholizmom rozvrátila manželstvo, o nehnuteľnosti sa vôbec nestarala, tieto poškodzovala. Žalovaný aj so spoločnou dcérou boli doslova nútení utiecť zo spoločnej domácnosti po doporučení policajných orgánov pred agresívnym vyčíňaním žalobkyne pod vplyvom alkoholu. Dcéra bola študentkou strednej školy a jediný kto prispieval na jej výživu a staral sa o ňu, bol práve žalovaný. Uvedené bolo preukázané i v trestnom konaní, keď žalobkyňa bola právoplatne uznaná vinnou za trestnú činnosť v súvislosti s požitím alkoholických nápojov. Aj plnoletá dcéra sa musela súdnou cestou domáhať, aby jej žalobkyňa ako matka prispievala na výživu. Žalobkyňa spochybňovala jej štúdium, sústavne spôsobovala priet'ahy až tak, že konanie o určenie výživného trvalo od roku 2012 a ktoré bolo právoplatne skončené v roku 2019 a skončilo po skončení vysokoškolského štúdia dcéry. Navyiac i v rámci konania v exekučnom konaní bola dcéra nútená sa domáhať priznaného výživného. To, že žalobkyňa využila priateľstvo so svojím klientom nedokazuje, že o celú výstavbu a ďalšie udržiavanie rodinného domu sa pričínila v značnej miere iba ona. Tvrdenie, že žalobkyňa splatila úver v Prvej stavebnej sporiteľni vo výške 180.000,- Sk z prostriedkov advokátskej kancelárie je skresľujúce. Je pravdou, že odmietol podieľať sa na splatení dlžnej sumy úveru po tom, čo pre dlhodobu zlú platobnú disciplínu žalobkyne, banka zosplatnila celý úver a vyzvala na jednorazové splnenie dlhu vrátane sankcií, a to z dôvodov, že predovšetkým žalobkyňa svojím konaním žalovaného vylúčila z akéhokoľvek užívania predmetných nehnuteľností. Žalovaný si svoju bytovú otázku musel riešiť urýchlene a na zlepšenie podmienok súvisiacich s bývaním si po rozvode si zabezpečil samostatný úver. Po celý čas, až kým dcéra nebola schopná sa živiť sama, zabezpečoval žalovaný aj pre ňu bývanie. Nemal žiaden prístup do nehnuteľností patriacich do BSM a po rozvode výlučne žalobkyňa tieto nehnuteľnosti užívala. I keď sa snažil prispievať na splátky, po tom, čo nehnuteľnosti nemohol užívať a čo žalobkyňa sústavne meškala so splácaním úveru, rozhodol sa neprispievať na ďalšie splátky. Žalovaný v dôsledku nedisciplinovaného splácania úveru zo strany žalobkyne sa dlhodobo nachádzal v registri neplatičov a v konaní žalobkyňa neustále spôsobovala priet'ahy, sústavne sa ospravedlňovala za neúčast', viackrát žiadala o odročenie pojednávania, deklarovala, že advokátska kancelária nemá hodnotu, nakoľko stráca klientov, v rozpore so zákonom žiadala súd, aby jej umožnil zaplatiť vyporiadací podiel pre žalovaného v lehote 365 dní, čo svedčí okrem iného o jej insolventnosti. Nadobudol presvedčenie, že žalobkyňa je nesolventná a prejavil záujem pri vyporiadaní stať sa výlučným vlastníkom nehnuteľností, že žalobkyňu vyplatí. S tým žalobkyňa nesúhlasila a sústavne všetko spochybňovala. Poukázal na skutočnosť, že po výzve súdu pri zmene zákonného sudcu, že znalecký posudok nezodpovedá zákonným požiadavkám a ustálenej praxi, kedy sa vychádza z veci patriacich do BSM, ale z ich hodnoty v čase rozhodnutia súdu. Po zosplatnení úveru a návrhu na uspokojenie neuhradeného dlhu predajom nehnuteľností na dražbe, mal za to, že v danej situácii i pre skoré skončenie konania o vyporiadaní BSM bude vhodným riešením, ak namiesto samotných nehnuteľností pripadnú do BSM finančné prostriedky, ktoré budú predstavovať zostatok získaný dražbou nehnuteľností

po uspokojení všetkých pohľadávok banky. Žalobkyňa si zrejme uvedomila, že dražbou nehnuteľností príde o bývanie, preto na poslednú chvíľu si zapožičala finančné prostriedky, čo nakoniec opäť svedčí o jej platobnej neschopnosti a vyplatila banke celý dlh jednorazovo, nie však z vlastných finančných prostriedkov. Preto má za to, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď nehnuteľnosti prikázal do ich podielového spoluvlastníctva. Ide o rozhodnutie, ktoré vnesie do vlastníckych vzťahov medzi žalobkyňou a žalovaným určitý poriadok. Je presvedčený, že odvolanie žalobkyne je účelové a predlžuje čas a samotná výška dane z nehnuteľností, na ktorú žalobkyňa poukazuje, že ju hradí sama, nepredstavuje ani zlomok sumy, ktorú by za výlučné užívanie aj podielu žalovaného v daných nehnuteľnostiach musela titulom nájmu alebo bezdôvodného obohatenia uhradiť. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu o trovách konania a trovách štátu, nesúhlasí s rozhodnutím súdu, no v záujme rýchleho skončenia voči rozhodnutiu nepodal odvolanie. Keďže žalobkyňa podala odvolanie čo do všetkých výrokov žiada, aby odvolací súd prehodnotil i stanovisko súdu prvej inštancie čo do výroku o trovách celého konania a trovách štátu. Konanie trvá 11 rokov, žalobkyňa spôsobuje prieťahy v konaní a nepreukázala solventnosť. Žiada, aby rozhodol o trovách konania podľa § 256 ods. 2 CSP tak, že uloží povinnosť žalobkyňi zaplatiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%, pozostávajúcich zo zaplatených záloh na znalecké dokazovanie, trov právneho zastúpenia za konanie na súde prvého stupňa, ako aj za odvolacie konanie. Svoj návrh odôvodňuje jednak neúspechom žalobkyne v konaní a že žalobkyňa preukázateľne úmyselne spôsobovala prieťahy v konaní. Zavinením žalobkyne bol žalovaný vylúčený z užívania rodinného domu a vznikli mu náklady na bývanie, ako aj na bývanie dcéry. Náhrady trov konania sa domáha ako sankčnej náhrady trov konania s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. US 196/09 a II. US 221/2015. Tým, že náhrada nákladov konania je ovládaná zásadou úspechu vo veci, ako aj zásadou zavinenia, navrhuje rozhodnutie vecne správne potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Žalobkyňa v replike zotrvala na dôvodoch svojho odvolania a vyjadrenie žalovaného považuje za zavádzajúce a nepravdivé, ktorý poukazuje na skutočnosti, ktoré s predmetom sporu nesúvisia. Preukázala listinnými dôkazmi, ako sa pričínila tak na zakúpení pozemku pod domom, ako aj na realizácii stavby domu. Obviňovanie žalobkyne z alkoholizmu je stále sa opakujúcim tvrdením žalobcu. Strany sa rozvádzali na návrh žalobkyne kvôli hrubému správaniu žalovaného, keď maloletá dcéra sa blížila k veku 18 rokov. Predmetom konania o výživné nebola otázka kto má platiť výživné, ale otázka výšky výživného, nakoľko dcéra mala neprimerané nároky ovplyvnené samotným žalobcom. Rozhodne žalovaný a ani dcéra C. neboli zo spoločnej domácnosti vylúčení. Bol to práve žalovaný, ktorý požíval neprimerane alkoholické nápoje. Žalovaný sa v čase pred a v rozvode konaní staval do úlohy obeť a výrazne, najmä finančne, ovplyvňoval dcéru C., čo sa prejavilo v tom, že dcéra od rozvodu prestala s matkou komunikovať, aj s kompletne celou jej rodinou. Dcéra nemusela svoje nároky vymáhať exekučne, bol iba rozdiel v súdom stanovenej výške. Žalovaný neprodukoval dôkazy týkajúce sa predmetu konania a reálnou skutočnosťou je, že sa nepričinil o nadobudnutie nehnuteľností, neplatil splátky na hypotekárny úver, neplatil dane, nezaujímal sa o poisťovňu na dome a pozemkoch, zatajoval spoločné finančné prostriedky patriace do BSM a o nehnuteľnosti sa nestaral. Dražba nehnuteľností by jednoznačne znížila hodnotu nehnuteľností. Vyjadrenia o nemajetnosti žalobkyne sú len tvrdeniami žalovaného. Pokiaľ ide o prieťahy v konaní, svoju neprítomnosť na pojednávaní vždy riadne ospravedlnila, avšak prieťahy v konaní boli spôsobené najmä neochotou oznámiť čísla účtov žalovaného, neochotou spolupráce so K. K. za účelom zistenia aktuálneho zostatku, nerozhodnosťou vo vyjadreniach na súd ako chce vyporiadať BSM, rôznymi klamstvami o peniazoch požičaných od matky, neochotou platiť trovy dôkazov. Konštatácia žalovaného, že žalobkyňa spôsobuje prieťahy v konaní je výslovne zavádzajúca a absolútne neúprimná. Keďže nepodal odvolanie, hoci si je vedomý, že zmenou BSM na podielové spoluvlastníctvo sa situácia strán sporu nevyrieši. Jej peniaze na účte boli vždy prehľadné, nakoľko išlo o jeden účet a veci zakúpené v prospech kancelárie a veci osobnej spotreby vždy účtovníčka kancelárie účtovala osobitne. Zopakovala, že podstatnou mierou sa zaslúžila o nadobudnutie a udržanie nehnuteľností a je dostatočne zabezpečená a schopná žalovaného vyplatiť, nakoľko je vlastníčkou chalupy s pozemkami v Q. O. a rodinného domu v centre O.. Žalovaný nikdy nepreukázal svoju bonitu. Žalovaný nevlastní žiadne nehnuteľnosti a rodičovského domu s pozemkami v Žiline sa v dedičskom konaní vzdal. Opakovane menil názor na vyporiadanie BSM a súd rozdelením nehnuteľností na podiel polovice medzi strany sporu porušil zásadu spravodlivého procesu a usporiadania veci. Lehota na vyplatenie žalovaného 365 dní bola stanovená už v prvom rozsudku o vyporiadaní BSM strán sporu a je ovplyvnená komunikáciou s bankami, kedy vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru bankou ovplyvní dobu vybavenia peňažných prostriedkov presne na rok. Pokiaľ ide o trovy konania navrhuje, aby súd rozhodol v zmysle § 256 ods. 2 CSP a zotrvala na svojom odvolacom návrhu.

5. Žalovaný v duplike zotrval na svojom vyjadrení k odvolaniu, poukázal na to, že žalobkyňa podala žalobu bez jeho vedomia, hoci predtým boli dohodnutý na mimosúdnom rokovaní po vypracovaní znaleckého posudku, avšak žalobkyňa sa už v tom čase vyjadrila, že na znalecké dokazovanie nemá finančné prostriedky, a preto vec riešila podaním žaloby. Ďalšia jej obštrukcia bola v tom, že v žalobe uviedla bydlisko žalovaného na ktorom nebyval, o ktorej skutočnosti vedela, nakoľko ho vylúčila, ako aj ich spoločnú dcéru, z užívania domu. Celé súdne konanie bolo poznačené prietiahmi zo strany žalobkyne, čo bolo aj konštatované ústavným súdom. Nehnuteľnosti užívala iba žalobkyňa výlučne spôsobom podľa jej uváženia. Dôkazy, ktoré predkladá k odvolaniu sú účelové, zavádzajúce a nepravdivé. Tvrdí, že je solventná, pričom poukazuje na skutočnosť, že je vlastníčkou dvoch nehnuteľností. Žalobkyňa v priebehu celého konania nepreukázala svoju solventnosť, ako aj vecí, ktoré boli nakupované pre jej advokátsku kanceláriu po rozvoze manželstva a zániku BSM nadobúdala z úverových prostriedkov. Rovnako splátky hypotekárneho úveru na predmetný rodinný dom poukazovala oneskorene na základe upomienok, čím zvyšovala dlh o pokuty a úroky z omeškania. Počas celého štúdia dcéry C. nebola dobrovoľne ochotná plniť si vyživovaciu povinnosť. Je si vedomý, že s vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bude musieť pokračovať v inom konaní, avšak v tejto chvíli je to jediné možné a racionálne východisko smerujúce k vyporiadaniu BSM. Pokiaľ je žalobkyňa skutočne solventná, nemôže mať problém vyplatiť žalovanému vyporiadací podiel, samozrejme po započítaní pohľadávok, ako o tom rozhodol prvostupňový súd, a to napríklad i na základe dohody o vyporiadani BSM uzavretej počas konania o vyporiadani BSM. Žalobkyňa si musí byť vedomá, že v prípade vyporiadania BSM do podielového spoluvlastníctva, má predkupné právo, ktoré musí žalovaný rešpektovať pri nakladaní so svojím podielom k nehnuteľnosti. Konaniu žalovaného, ktorý by oprávnené a zákonne v dohľadnej dobe mohol disponovať so svojím podielom, chce však za každých okolností žalobkyňa zabrániť. Rovnako podaním odvolania sa iba vyhýba povinnosti vyplatiť žalovanému jemu prisúdený vyporiadací podiel. Jej jediným cieľom je čo najdlhšie a dĺžka celého konania tomu nasvedčuje, užívať celú nehnuteľnosť bez akejkoľvek náhrady vo vzťahu k žalovanému. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že je vlastníčkou dvoch hodnotných nehnuteľností a nemá problém vybaviť si úver, uvedené je zavádzajúce, nakoľko z aktuálnych výpisov z listov vlastníctva z katastra nehnuteľností vyplýva, že je evidovaná ako výlučná vlastníčka oboch nehnuteľností, avšak na oboch už dlhodobo viazne vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného užívania v prospech tretích osôb a je všeobecne známou skutočnosťou, že na nehnuteľnosti zaťažené takýmto vecným bremenom banky neposkytujú úver. Na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXX v katastrálnom území Q. O., je záložné právo z titulu poskytnutia úveru fyzickou osobou C. H., ktorý úver zrejme bola žalobkyňa nútená vziať si od fyzickej osoby, pretože banka s ohľadom na jej úverový register a platobnú neschopnosť, ako aj na zaťaženie vecným bremenom, by úver žalobkyňi neposkytla. Trvá na tom, aby odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu a o trovách prvostupňového ako aj odvolacieho konania rozhodol tak, že náhradu trov konania žalovanému priznáva v celom rozsahu. Napokon žalovaný pripojil i svoje samotné vyjadrenie k jednotlivým skutočnostiam k vyporiadaniu BSM.

6. Žalobkyňa sa k duplike žalovaného vyjadrila, že už nemá silu komentovať jeho podania a jeho úmyslom je nehnuteľnosť predať. Tento úmysel zodpovedá aj jeho podaniam, ako aj nedostatku dôkazu o opaku jeho tvrdení o bonite. Žalobkyňa nehnuteľnosť financuje, obhospodaruje a zveľaďuje od roku 2012 doposiaľ, nakoľko je jej domovom. Žalovaný dokonca vracal poštové zásielky na adresu F. ako dobierkové, keď mu ich žalobkyňa zasielala na jeho súčasnú adresu, a preto tvrdil, že pošta mu nedoručuje zásielky. Pokiaľ ide o záložné právo na nehnuteľnostiach v katastrálnom území Q. O., tieto nehnuteľnosti dostala darom od matky, ktorá tam má zriadené vecné bremeno a suma, ktorá je predmetom zálohu, je sumou liečenia na jej smrteľné a nevylyčiteľné ochorenia neurologického pôvodu v zahraničí.

7. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

8. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalobkyne uvedenými v odvolaní a procesným postupom

prvostupňového súdu v predchádzajúcom vydaní rozhodnutia z hľadiska či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

9. Odvolací súd sa neodchyľuje od skutkového stavu veci zisteného súdom prvej inštancie a nezakladá svoje rozhodnutie na skutočnostiach a právnych ustanoveniach, ku ktorým by sa sporové strany pred súdom prvej inštancie doposiaľ nevyjadrovali. Z týchto dôvodov neopakoval vo veci dokazovanie.

10. Ohľadne vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva týkajúce sa nehnuteľností a ich prikázania do podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného, každého v podiele 1-ce odvolací súd odkazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP na bod 30. odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorých odôvodnením sa plne stotožňuje a považuje ho za vecne správne. Žalobkyňa nepreukázala svoju solventnosť, aby mohla vyplatiť hodnotu vyporiadacieho podielu žalovanému a skutočnosti zistené súdom prvej inštancie skôr nasvedčovali jej insolventnosti (požiadavka stanovenia paritnej lehoty 365 dní na vyplatenie hodnoty podielu, tvrdenie, že nemá finančné prostriedky na znalecké dokazovanie, nesplácanie úveru, pôžička na splatenie úveru od fyzickej osoby a pod.). Pokiaľ v odvolaní poukazovala na to, že je vlastníčkou ďalších nehnuteľností, ktoré môže poskytnúť ako záloh na úver z banky, žalobkyňa netvrdila a ani nepreukazovala, že s niektorou bankou o poskytnutí úveru komunikovala a bolo jej prisľúbené poskytnutie úveru. Je nutné podotknúť, že z výpisu listu vlastníctva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobkyne vyplýva, že tieto sú zaťažené, jednak vecným bremenom práva doživotného užívania a tiež záložným právom v prospech veriteľa C. H.. Je všeobecne známe, že banky ako záloh neakceptujú nehnuteľností, ktoré sú nejakým spôsobom zaťažené, prípadne znížia hodnotu tejto nehnuteľnosti za účelom zábezpeky. (viď Q. - Pred zriadením záložného práva si banka musí overiť, či nehnuteľnosť nie je zaťažená iným záložným právom, alebo či na nej neviaznu vecné bremená, ktoré by mohli znemožniť realizáciu záložného práva. Ak na nehnuteľnosti viaznu iné záložné práva alebo vecné bremená, banka nemusí nehnuteľnosť ako zábezpeku akceptovať a budete vyzvaný zabezpečiť úver inou nehnuteľnosťou. Q. - Zriadenie záložného práva k nehnuteľnosti v prospech banky je podmienkou na získanie hypotéky a slúži na zabezpečenie úveru v prípade jeho nespĺcania. Banka je oprávnená domáhať sa práv zo založenej nehnuteľnosti, predat' ju a finančné prostriedky do výšky nesplatennej časti úveru si ponechať. Banka si pred zriadením záložného práva musí overiť či nehnuteľnosť nie je zaťažená iným záložným právom, alebo či na nej neviaznu vecné bremená, ktoré by mohli znemožniť realizáciu záložného práva. V prípade ak sú na nehnuteľnosti iné záložné práva alebo vecné bremená, banka nemusí nehnuteľnosť akceptovať ako zábezpeku a vyzve klienta úver zabezpečiť inou nehnuteľnosťou.) Na pojednávaní dňa 7.10.2013 (č.l. 64) právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že žalobkyňa nedala vypracovať znalecký posudok z prostého dôvodu, že nemá dostatok finančných prostriedkov. Žalovaný k vyjadreniu z 02.10.2017 (č.l. 482) pripojil kópiu zápisnice z konania o výživnom vedenom pod sp.zn. 9P/275/2012 kde žalobkyňa tvrdila, že jej čistý mesačný príjem je 200,-eur mesačne a na chod jej kancelárie a výdavky jej poskytuje pôžičky otec (č.l. 490). Teda aj tieto skutočnosti preukazujú jej insolventnosť.

11. Je nutné prisvedčiť odvolacej námietke žalobkyne, že u žalovaného nebolo možné odpočítať polovicu istiny zo sumy 7.131,66 eur, spočívajúcej v hodnote oplatenia, nakoľko bolo preukázané, že oplatenie bolo vykonané až po právoplatnosti rozvodu manželstva a financované žalobkyňou. V konaní nebolo sporné, že predmetné oplatenie, ktoré bolo znalcom ohodnotené na sumu 7.131,66 eur bolo vykonané po zániku bezpodielového vlastníctva sporových strán a v plnej miere ho hradila žalobkyňa. Žalovanému výrokom I. bol predmetný plot prikázaný do podielového spoluvlastníctva v podiele 1/2-ce, teda je povinný nahradiť žalobkyňu polovicu tejto hodnoty v sume 3.565,83 eur. Súd prvej inštancie však nesprávne predmetnú istinu v bode 35. odôvodnenia napadnutého rozsudku započítal do aktív žalovaného.

12. Žalobkyňa nesúhlasí s výpočtom, že úspory žalovaného predstavuje istina 30.000,- eur na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX a žiada započítať skutočne nachádzajúcu sa istinu 33.216,92 eur na účte dňa 16.12.2011 a istinu 2.215,02 eur zo sporenia v osobnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX a na účte J. K. L., I. sumu 1.972,- eur. Zároveň namietala, že žalovaný zatajil a súd do BSM nezahrnul istinu 16.000,- eur z výpisu podielovej karty v I. O. K. K., I., hoci túto sumu žalovaný vložil 15.11.2011 na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX a žalobkyňa na súde listinný dôkaz predložila. Teda aktíva žalovaného predstavujú 53.403,02 eur.

13. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že na úspory žalovaného nebola započítaná istina 16.000,- eur z výpisu podielovej karty v I. O., ktorú mal vložiť na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, táto námietka je nedôvodná.

Z výpisu účtu žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX (č.l. 460) vyplýva, že na tento účet žalovaný dňa 16.12.2011 previedol istinu 16.006,74 eur z Eurového peňažného fondu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorá suma následne bola započítaná v celkovom zostatku na účte žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Z potvrdenia K. K., I. z 15.12.2011 (č.l. 547) vyplýva, že ku dňu 15.12.2011 na predmetnom účte žalovaný nevlastní žiadne podiely. Pokiaľ žalovaný dňa 16.12.2011 z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX previedol na účet svojej matky sumu 27.500,-eur, súd prvej inštancie správne neprihliadol na tento výber z dôvodov uvedených v bode 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku a túto sumu započítal do hodnoty zostatku na účte žalovaného ku dňu zániku BSM.

14. Nie je možné sa stotožniť s odvolacou námietkou žalobkyne, že hodnota jej advokátskej kancelárie nepatrí do masy BSM. Za výkon povolania len jedného z manželov je potrebné považovať aj sústavnú činnosť vykonávanú fyzickou osobou – podnikateľom. Podnikanie takejto osoby má významný ekonomický dopad na BSM, a teda aj majetkové pomery druhého manžela. Advokát sa považuje za samostatnej zárobkovo činnú osobu, pričom podnikanie jedného z manželov svojou ekonomickou stránkou ovplyvňuje BSM jednak v tom zmysle, že výnosy z podnikania patria do BSM a môžu byť základňou pre rozmnožovanie a jednak v tom zmysle, že dlhy vzniknuté z podnikania môžu viesť k zmenšovaniu masy BSM. Z hľadiska všeobecnej požiadavky spravodlivého usporiadania vzťahov (aj medzi manželmi) je preto opodstatnené a pri absencii dohôd manželov v zmysle § 143a a § 148a ods. 2 Občianskeho zákonníka tiež účelu BSM zodpovedajúce, že ak sa nepodnikajúci manžel má spolupodieľať na dlhoch svojho manžela spätých s výkonom jeho povolania, má sa rovnako počas trvania manželstva spolupodieľať aj na nadobúdaní majetku spätého s podnikaním druhého manžela.

15. Vzhľadom na uvedené odvolací súd výrok II. napadnutého rozsudku zmenil tak, že žalovaný titulom vyporiadania hodnoty podielu na bezpodielovom spoluvlastníctve je povinný vyplatiť žalobkyni sumu 19.805,08 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (17.514,50 eur - 1.275,25 eur = 16.239,25 eur + 3.565,83 eur = 19.805,08 eur).

Na strane žalobkyne aktíva predstavovali: zostatok na účte č.2612319927/100 vo výške 148,24 eur, hodnota advokátskej kancelárie 2.402,26 eur, čo spolu predstavuje 2.550,05 eur a z toho polovica pripadajúceho na žalovaného 1.275,25 eur.

Na strane žalovaného aktíva predstavovali : zostatok na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 30.841,98 eur, zostatok v J. K. L., I. k zmluve č. 1004788651 vo výške 1.972,- eur a úspory na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 2.215,02 eur, teda spolu 35.029,-eur a z toho polovica pripadajúca na žalobkyňu predstavuje 17.514,50 eur + polovica hodnoty pláta ako dlh žalovaného voči žalobkyni vo výške 3.565,83 eur.

16. Odvolací súd sa stotožnil aj s odvolacou námietkou žalobkyne ohľadne splatenia hypotekárneho úveru po zániku BSM. Súd prvej inštancie vychádzal z kópie potvrdenia K. K. (č.l. 1075-1076) predloženým žalobkyňou dňa 19.10.2023 a v originály predložených dňa 20.10.2023 (č.l. 1078-1079), z ktorého vyplýva výška celkovo zaplatených splátok úveru od 08.06.2012 do 11.10.2023 (po zániku BSM) v sume 50.482,79 eur. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný na tento úver po zániku BSM uhradil istinu 2.138,30 eur. Je potom nelogický záver súdu prvej inštancie, že žalovaná po zániku BSM uhradila na úver istinu 43.300,42 eur, keď rozdiel predstavuje suma 48.344,49 eur (50.482,79 eur - 2.138,30 eur).

Z dôkazu na č.l. 1085 vyplýva, že v súčasnej dobe je na účte hypotekárneho úveru preplátok vo výške 103,43 eur, ktorú čiastku odvolací súd nezapočítaval do splateného úveru v zmysle záverov vyslovených súdom prvej inštancie v bode 37. odôvodnenia napadnutého rozsudku, voči ktorému nebola vznesená žiadna odvolacia námietka.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd zmenil výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie tak, že žalovaného zaviazal uhradiť žalobkyni titulom refundačného nároku istinu 23.051,20 eur, keď istina uhradená na úver po zániku BSM bola 50.379,36 eur (50.482,79 eur - 103,43 eur = 50.379,36 eur). Nebolo sporné, že žalovaný uhradil sumu 2.138,30 eur (z toho polovica na žalobkyňu predstavuje 1.069,15 eur), a preto rozdiel tvorí istinu, ktorú uhradila žalobkyňa 48.241,06 eur (z toho na žalovaného pripadá istina 24.120,53 eur). Na základe toho rozdiel (24.120,53 eur - 1.069,15 eur = 23.051,20 eur) je žalovaný povinný uhradiť žalobkyni.

17. Žalobkyňa žiadala pri vyporiadaní BSM prihliadať na skutočnosť, že sa vo väčšej miere zaslúžila o získanie nehnuteľností, vykonávala starostlivosť o ne a žalovaný neprispieval na domácnosť. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké.

Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti. Odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka upravuje zásady, z ktorých treba vychádzať pri vypořádání BSM. Základnou zásadou pre vykonanie vypořádania BSM je, že podiely oboch manželov sú rovnaké (princíp parity). Z tejto zásady však zákon pripúšťa výnimky, ktoré umožňujú podiely určiť aj iným pomerom. Úvahu o (ne)rovnosti podielov môže ovplyvniť ako sa každý z manželov v priebehu manželstva staral o rodinu (spoločnú domácnosť, či uspokojovanie spoločných potrieb) a ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí (hoci mohol).

18. Žalobkyňa predložila čestné prehlásenia E. K. (č.l. 210, 222), z ktorých vyplýva, že pozemky predal sporovým stranám z dôvodu dlhoročného priateľstva so žalobkyňou za nižšiu cenu a kúpnu cenu prevzal od žalobkyne. Tiež predložila potvrdenia od C. L. (č.l. 262, 263, 265, 267...), v ktorých tento potvrdzuje, že od žalobkyne prevzal konkrétne sumy ako zálohu alebo doplatok za vykonanie rôznych stavebných prác. Žalovaný predložil čestné prehlásenie B. R. F. (č.l. 380) o tom, že tento je oprávnený vykonávať činnosť stavebného dozoru v oblasti pozemných stavieb a na základe požiadania žalovaného, s ktorým je dlhoročným osobným priateľom vykonával stavebný dozor pri výstavbe rodinného domu, ktorého investormi boli B. C. C. s manželkou A. B. C., a to až do kolaudácie stavby. So žalovaným 2-3-krát do týždňa kontrolovali vykonané práce a priebeh stavby a všetky problémy riešil výlučne so žalovaným. Žalobkyňa poznala žalovaného ako manželku žalovaného, ktorá bola uzrozumená s jeho činnosťou stavebného dozoru. Z predmetných listinných dôkazov je nutné konštatovať, že obe sporové strany sa rovnako zaslúžili o získanie majetku spočívajúcom v nehnuteľných veciach, označených v bode I. výroku tohto rozsudku. Navyše ani námietka, že po zániku BSM žalobkyňa uhradila hypotekárny úver, hradila daň z nehnuteľnosti nemôže ovplyvniť výšku vyrovnacieho podielu, keď splácanie úveru po zániku BSM bolo vypořádané v rámci bodu III. výroku tohto rozsudku. Žalobkyňa nepreukázala, že výslovne sa sama starala o domácnosť, bez pomoci žalovaného.

19. Žalobkyňa namietala porušenie spravodlivého súdneho procesu, keď súd prvej inštancie nevyhovela jej žiadosti odročenia pojednávania, aby mohla predložiť doklady ohľadne splácania hypotekárneho úveru. Odvolací súd túto odvolaciu námietku považuje za neopodstatnenú, nakoľko súd prvej inštancie pri splácaní hypotekárneho úveru vychádzal z kópie potvrdenia, ktoré predložila žalobkyňa dňa 19.10.2023 a následne aj v originály 20.10.2023. Teda v čase pojednávania dňa 20.10.2023 žalobkyňa už disponovala predmetnými dôkazmi, a preto nebol dôvod pojednávanie odročovať. Súdom na základe návrhu žalobkyne vykonával lustrácie v bankách (č.l. 713-717) ohľadne ďalších účtov žalovaného, ktoré boli negatívne.

20. Odvolací súd sa stotožňuje so spôsobom rozhodnutia súdu prvej inštancie ohľadne nároku na náhradu trov konania sporovým stranám a náhrady trov štátu. Obe strany mali v konaní čiastočný úspech a zásadu zavinenia nie je možné v tomto prípade aplikovať, tak ako to uviedol súd prvej inštancie v bode 51. svojho odôvodnenia. Pokiaľ ide o trovy štátu tieto vznikli z dôvodu, že obe strany rozporovali jednak hodnotu nehnuteľností patriacich do BSM, žalobkyňa rozporovala, že hodnota jej advokátskej kancelárie patrí do BSM, z ktorých dôvodov boli nariadené znalecké dokazovania. Žalovaný nepreukazoval zostatky na svojich účtoch, a preto boli dotazované banky, s čím rovnako vznikli trovy štátu na dokazovanie. Preto súd prvej inštancie správne rozhodol, že obe strany zaviazal na úhradu trov štátu, každú v rozsahu 50%.

21. Pokiaľ žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal zaviazat' žalobkyňu uhradiť mu trovy konania v rozsahu 100% a rovnako aj trovy štátu s poukazom na zásahu zavinenia, odvolací súd opätovne poukazuje na bod 51. odôvodnenia napadnutého rozsudku, z akého dôvodu nie je možné uplatňovať túto zásadu. Avšak predovšetkým poukazuje na to, že žalovaný voči rozsudku nepodal odvolanie a v zmysle zásady reformatio in peius, ktorá je chápaná ako zmena k horšiemu v právnom postavení procesnej strany, ktorá nastala v konaní o opravnom prostriedku v dôsledku jeho vlastnej procesnej aktivity, nemôže odvolací súd rozhodnúť v neprospech žalobkyne, ktorá odvolanie podala. Zákaz zmeny k horšiemu sa v konaní prejavuje v tom, že strana, ktorá využila opravný prostriedok, nemôže mať v dôsledku rozhodnutia opravného súdu horšie postavenie, než aké jej priznávalo napadnuté rozhodnutie, t. j. prvoinštančné rozhodnutie nesmie odvolací súd zmeniť na ťarchu odvolateľa. Z uvedeného objasnenia zmyslu a účelu zákazu reformácie in peius potom vyplýva, že i odvolací súd pri úvahe ohľadom spôsobu vypořádania

hmotnoprávneho pomeru strán musí rešpektovať to, že jedna zo strán spôsob vysporiadania zvolený súdom prvej inštancie nenamieta, a preto pre jej protistranu, ktorá podala odvolanie, nemôže odvolacie konanie skončiť horšie, než ako sa podáva z prvoinstančného rozsudku.

22. O trovách konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 2 CSP aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 2 CSP, keď obe strany mali v konaní čiastočný úspech, ako to konštatoval súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí. Rovnako v rámci odvolacieho konania mala každá strana čiastočný úspech (žalobkyňa vo výrokoch II. a III., žalovaný vo výrokoch I., IV. a vo výroku o náhradu trov štátu, keď v tejto časti nebolo odvolaniu žalobkyne vyhovené).

23. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
  - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
  - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
  - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
  - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)